

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 24. februar 2026
(OR. en)

2025/0101(COD)
LEX 2498

PE-CONS 67/1/25
REV 1

JAI 1940
ASILE 137
FRONT 324
CODEC 2203

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2024/1348
FOR SÅ VIDT ANGÅR OPSTILLING AF EN LISTE
OVER SIKRE OPRINDELSESLANDE PÅ EU-PLAN**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2026/...

af 24. februar 2026

om ændring af forordning (EU) 2024/1348 for så vidt angår opstilling af en liste over sikre oprindelseslande på EU-plan

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra d),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ Udtalelse af 23.10.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

² Europa-Parlamentets holdning af 10.2.2026 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 23.2.2026.

- (1) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348³ gælder særlige regler, når en ansøger kommer fra et sikkert oprindelsesland. Navnlig skal behandlingen af en ansøgning fremskyndes, og en medlemsstat kan, hvis ansøgeren endnu ikke har fået tilladelse til at rejse ind på medlemsstaternes område, undersøge fordelene ved at behandle en ansøgning efter en grænseprocedure.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (2) Forordning (EU) 2024/1348 giver mulighed for at udpege tredjelande som sikre oprindelseslande på EU-plan i overensstemmelse med betingelserne i nævnte forordning. Det er nødvendigt at styrke anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland som et vigtigt redskab til støtte for en hurtig behandling af ansøgninger, der sandsynligvis er grundløse, ved at udpege tredjelande som sikre oprindelseslande. Det er også nødvendigt at afhjælpe nogle af de eksisterende forskelle mellem medlemsstaternes nationale lister over sikre oprindelseslande. Derfor bør der opstilles en liste over sikre oprindelseslande på EU-plan. Medlemsstaterne bevarer retten til at anvende eller vedtage lovgivning, der giver mulighed for på nationalt plan at udpege som sikre oprindelseslande andre tredjelande end dem, der er udpeget som sådanne på EU-plan, men ved en sådan fælles udpegelse på EU-plan bør det sikres, at alle medlemsstater anvender begrebet sikkert oprindelsesland på en ensartet måde i forbindelse med ansøgere, hvis oprindelseslande er udpeget som sikre oprindelseslande.

- (3) Det forhold, at et tredjeland betragtes som et sikkert oprindelsesland, enten på EU-plan eller på nationalt plan, kan ikke udgøre en absolut garanti for sikkerhed for statsborgerne fra dette land, end ikke for dem, der ikke tilhører en kategori af personer, for hvem der er gjort en undtagelse, da dette land blev udpeget som sikkert oprindelsesland, og det fjerner derfor ikke behovet for at foretage en individuel behandling af ansøgningerne om international beskyttelse. Det siger sig selv, at vurderingen af, hvorvidt et tredjeland bør udpeget som et sikkert oprindelsesland, kun kan tage hensyn til de generelle, civile, retlige og politiske forhold i dette land og til, om aktører, der står bag forfølgelse, tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, i praksis bliver straffet, når de findes skyldige i dette land. Medlemsstaterne kan som led i en individuel vurdering kun anvende begrebet sikkert oprindelsesland, hvis ansøgeren ikke kan fremlægge oplysninger, der begrundet, hvorfor begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på vedkommende, og forudsat at ansøgeren er statsborger i det pågældende land eller forudsat at vedkommende er statsløs og tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i dette land. Anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland som led i den individuelle vurdering berører ikke det forhold, at visse kategorier af ansøgere kan befinde sig i en særlig situation i de tredjelande, der er udpeget som sikre oprindelseslande, og derfor kan have en velbegrundet frygt for forfølgelse eller en reel risiko for at lide alvorlig overlast.

- (4) Vurderingen af, om et tredjeland bør udpeges som et sikkert oprindelsesland, er baseret på en række relevante og tilgængelige informationskilder, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, Den Europæiske Unions Asylagentur ("Asylagenturet"), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303⁴, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge og andre relevante internationale organisationer. I vurderingen tages der i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1348 også, hvis en sådan foreligger, hensyn til den fælles analyse af oplysninger om oprindelseslandet, der er omhandlet i artikel 11 i forordning (EU) 2021/2303. På grundlag af flere af sådanne oplysningskilder anses en række tredjelande for at være sikre oprindelseslande.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).

- (5) Udpegelse af et tredjeland som sikkert oprindelsesland i henhold til artikel 62 i forordning (EU) 2024/1348 bygger på oplysninger fra pålidelige, officielle og behørigt dokumenterede relevante og tilgængelige kilder. Derudover afspejler en sådan udpegelse den generelle situation i dette land og påvirkes ikke af individuelle omstændigheder, som kun må vurderes med henblik på at afgøre, om begrebet sikkert oprindelsesland undtagelsesvis ikke bør anvendes i et bestemt tilfælde. I forbindelse med national domstolsprøvelse bør udførlig dokumentation vedrørende en ansøgers individuelle situation, der begrundet anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland, derfor være hovedformålet med denne vurdering. I overensstemmelse med traktaterne har EU-Domstolen kompetence til at træffe afgørelse om enhver tvivl om gyldigheden af en udpegelse af et tredjeland som sikkert oprindelsesland på EU-plan.

- (6) For så vidt angår et land, der har fået tildelt status som kandidatland med henblik på tiltrædelse af Unionen, ("kandidatland") er de betingelser og principper, som ethvert land, der ønsker at blive medlem af Unionen, skal overholde, fastlagt i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Disse betingelser og principper blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i København i 1993 ("Københavnskriterierne") og styrket på Det Europæiske Råds møde i Madrid i 1995. Københavnskriterierne er følgende: stabile institutioner, som garanterer demokrati, retsstaten, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af mindretal, en fungerende markedsøkonomi samt evnen til at kunne klare konkurrencepresset og markedskræfterne inden for Unionen, og evnen til at påtage sig forpligtelserne ved medlemskab af Unionen, herunder kapaciteten til effektivt at gennemføre de regler, standarder og politikker, der udgør EU-retten, og efterleve målene for den politiske, økonomiske og monetære union.

- (7) Et land tildeles status som kandidatland af Det Europæiske Råd ved enstemmig afgørelse på grundlag af en udtalelse fra Europa-Kommissionen, der udarbejdes, efter at landet har ansøgt om medlemskab af Unionen. Navnlig hvad angår de politiske kriterier for medlemskab af Unionen, blev det konstateret, at kandidatlandene havde gjort fremskridt i retning af at opnå stabile institutioner, som garanterer demokrati, retsstaten, menneskerettighederne samt respekt for og beskyttelse af mindretal. Det kan derfor konkluderes, at de tredjelande, der har fået tildelt status som kandidatland, bør betragtes som sikre oprindelseslande som omhandlet i forordning (EU) 2024/1348 og bør i overensstemmelse hermed udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan. Disse udpegelser indebærer ikke stillingtagen til eventuelle fremtidige afgørelser, der skal træffes af Det Europæiske Råd eller Rådet om kandidatlandes optagelse i Unionen. Der bør dog tages behørigt hensyn til, at situationen i et kandidatland kan ændre sig i en sådan grad, at dette lands udpegelse som sikkert oprindelsesland ikke længere bør finde anvendelse. Nærværende forordning bør derfor fastsætte, at udpegelsen som sikre oprindelseslande af de tredjelande, som har fået tildelt status som kandidatland, ikke længere bør finde anvendelse, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende: Der er en alvorlig trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt i tredjelandet; der er vedtaget restriktive foranstaltninger som omhandlet i femte del, afsnit IV, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) på grundlag af tredjelandets handlinger, som påvirker de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er relevante for udpegelsen som sikkert oprindelsesland; eller den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra tredjelandet er højere end 20 % af det samlede antal af afgørelser for det pågældende tredjeland, der er truffet af den besluttende myndighed. Medlemsstaterne bør ikke anvende begrebet sikkert oprindelsesland på ansøgere fra et kandidatland i den periode, hvor de omstændigheder, der er fastsat i nærværende forordning, varer ved.

- (8) Ved vurderingen af, hvorvidt der i et kandidatland foreligger en alvorlig trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt, bør der tages hensyn til en bred vifte af relevante oplysningskilder, herunder oplysninger fra alle relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer eller fra en international organisation. Der bør navnlig tages hensyn til, om Det Europæiske Råd eller Rådet har anerkendt, at der foreligger en situation med international eller intern væbnet konflikt i det pågældende tredjeland, herunder om der er vedtaget en rådsafgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i Rådets direktiv 2001/55/EF⁵ som følge af en situation med væbnet konflikt. Når det vurderes, om der ikke længere er en alvorlig trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt i et kandidatland, bør der ligeledes tages hensyn til det forhold, at Det Europæiske Råd eller Rådet har anerkendt, at de relevante omstændigheder er ophørt med at eksistere, herunder når der er vedtaget en rådsafgørelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 2001/55/EF som følge af ophøret af en situation med væbnet konflikt.

⁵ Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>).

- (9) Det er afgørende, at udpegelsen af kandidatlande som sikre oprindelseslande anvendes ensartet i alle medlemsstater, herunder med hensyn til de omstændigheder, der er fastsat i denne forordning, hvorunder disse lande ikke længere bør betragtes som sikre oprindelseslande. For at lette en ensartet gennemførelse af denne forordning og skabe retssikkerhed bør Kommissionen løbende overvåge situationen i kandidatlandene og underrette medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Rådet, hvis en af disse omstændigheder på grundlag af de foreliggende oplysninger gør sig gældende eller ophører med at gøre sig gældende i et af disse lande, og omgående gøre sådanne oplysninger offentligt tilgængelige ved offentliggørelse af en meddelelse i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*. I betragtning af de potentielle konsekvenser for Unionens og medlemsstaternes eksterne forbindelser bør Kommissionen ikke underrette medlemsstaterne og Europa-Parlamentet om, at der foreligger en alvorlig trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt i et kandidatland uden forudgående godkendelse fra Rådet. Inden Kommissionen underretter medlemsstaterne og Europa-Parlamentet om en alvorlig trussel som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt i et kandidatland, bør den derfor underrette Rådet, som bør give sin forudgående godkendelse.

- (10) Hvad angår Kosovo*, har 16 medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Kosovo som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Kosovo lå i 2024 på 5 %. Kosovo er et potentielt kandidatland med henblik på medlemskab af Unionen. De vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter er indarbejdet i forfatningen. Kosovo er et parlamentarisk repræsentativt demokrati med flere partier og en magtdeling mellem de lovgivende, udøvende og dømmende institutioner, og den relevante retlige ramme er i overensstemmelse med europæiske standarder. Dets retlige ramme sikrer generelt beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og er i overensstemmelse med europæiske standarder. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Kosovo til lande, hvor der er risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling. Der er i Kosovo ingen risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347⁶. Der er ingen dødsstraf i henhold til Kosovos nationale ret, og myndighederne i Kosovo udviser vilje til at forebygge tortur og mishandling. Der er ingen væbnet konflikt i Kosovo og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt. Der sker i Kosovo ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (11) Hvad angår Bangladesh, har seks medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Bangladesh som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Bangladesh lå i 2024 på 4 %. Landet har ratificeret nogle internationale menneskerettighedsinstrumenter. Bangladesh er en parlamentarisk republik med en forfatning, som sikrer en magtdeling mellem den udøvende og den dømmende magt. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Bangladesh til lande, hvor der er risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling. Der er generelt ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Selv om Bangladesh fortsat har dødsstraf og ikke har undertegnet den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som har til formål at afskaffe dødsstraffen, gennemføres dødsstraffe sjældent. Bangladesh har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er ingen væbnet konflikt i Bangladesh og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

- (12) Hvad angår Colombia, har ingen medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Colombia som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Colombia lå i 2024 på 5 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Forfatningen fra 1991 og forfatningsdomstolens efterfølgende retspraksis sikrer stærke menneskerettighedsgarantier. Colombia er en forbundsrepublik med et demokratisk repræsentativt politisk system og en magtdeling mellem den udøvende, lovgivende og dømmende magt. Der er ingen tegn på udbredt udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Colombia til lande, hvor der er risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der i Colombia ingen risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347, undtagen i specifikke landdistrikter, hvor staten ikke er fuldt ud til stede. Dødsstraf er forbudt i henhold til den colombianske forfatning. De retlige rammer i landet, der forbyder tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, er i overensstemmelse med internationale standarder. Der er ingen generel trussel som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

- (13) Hvad angår Egypten, har seks medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Egypten som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Egypten lå i 2024 på 4 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Egypten er en republik, hvor præsidenten fungerer som både statsoverhoved og leder af den udøvende magt. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Egypten til lande, hvor der er risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Selv om Egypten fortsat har dødsstraf i henhold til strafferetten og militærlovgivningen, har Egypten ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Egypten har vedtaget en national strategi for menneskerettigheder, hvori landet erklærer sin hensigt om at ændre loven om varetægtsfængsling, forbedre fængselsvilkårene, begrænse antallet af forbrydelser, der straffes med dødsstraf, og styrke menneskerettighedskulturen i alle statslige institutioner. Det kræver en effektiv gennemførelse, idet der indtil videre er gjort fremskridt på institutionelt niveau. Der er ingen væbnet konflikt i Egypten og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

- (14) Hvad angår Indien, har ni medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Indien som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Indien lå i 2024 på 2 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Indien er en konstitutionel republik og et parlamentarisk demokrati. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Indien til lande, hvor der er risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Indien har fortsat dødsstraf i henhold til strafferetten og har ikke undertegnet den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som har til formål at afskaffe dødsstraffen, men dødsstraffen har ikke været anvendt i praksis siden 2020. Indien har undertegnet konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er ingen væbnet konflikt i Indien og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

- (15) Hvad angår Marokko, har 11 medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Marokko som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Marokko lå i 2024 på 4 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Marokko er et parlamentarisk monarki. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Marokko til lande, hvor der er risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Marokko har siden 1993 haft et moratorium for anvendelse af dødsstraf, selv om landet i henhold til sin strafferet fortsat har dødsstraf og ikke har ratificeret den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som har til formål at afskaffe dødsstraffen. Marokko har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er ingen væbnet konflikt i Marokko og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

- (16) Hvad angår Tunesien, har ti medlemsstater ifølge oplysninger fra Asylagenturet i øjeblikket udpeget Tunesien som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, og den EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra Tunesien lå i 2024 på 4 %. Landet har ratificeret de vigtigste internationale menneskerettighedsinstrumenter. Med forfatningen fra 2022 blev der indført et præsidentsystem. Der er ingen tegn på udvisning, udsendelse eller udlevering af borgere fra Tunesien til lande, hvor der er risiko for, at de vil blive udsat for dødsstraf, tortur, forfølgelse eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling. Generelt er der ingen reel risiko for alvorlig overlast som omhandlet i artikel 15 i forordning (EU) 2024/1347. Tunesien har siden 1991 haft et moratorium for anvendelse af dødsstraf, selv om landet i henhold til sin strafferet fortsat har dødsstraf og ikke har ratificeret den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som har til formål at afskaffe dødsstraffen. Tunesien har ratificeret konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Der er ingen væbnet konflikt i Tunesien og derfor ingen trussel som følge af vilkårlig vold i situationer med international eller intern væbnet konflikt. Generelt sker der i landet ingen forfølgelse som omhandlet i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347.

- (17) I henhold til forordning (EU) 2024/1348 må et tredjeland kun udpeges som sikkert oprindelsesland, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af retten inden for rammerne af et demokratisk system og den generelle politiske situation kan påvises, at der ikke sker forfølgelse som defineret i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347, og der ikke er nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i nævnte forordnings artikel 15.
- (18) I betragtning af at der generelt ikke er nogen risiko for forfølgelse eller alvorlig overlast som omhandlet i forordning (EU) 2024/1347 i Bangladesh, Colombia, Egypten, Indien, Marokko og Tunesien, samt i Kosovo som et potentielt kandidatland med henblik på medlemskab af Unionen, hvilket også fremgår af de meget lave anerkendelsesprocenter for ansøgere fra disse lande, bør det konkluderes, at disse lande opfylder kriterierne for at blive betragtet som sikre oprindelseslande som omhandlet i forordning (EU) 2024/1348, og at disse lande bør udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan. Dette berører ikke medlemsstaternes mulighed for at udpege andre tredjelande som sikre oprindelseslande på nationalt plan og den eventuelle fremtidige udpegelse af yderligere tredjelande, der opfylder betingelserne i forordning (EU) 2024/1348, som sikre oprindelseslande på EU-plan ved hjælp af fremtidige ændringer af nævnte forordning. Kommissionen bør med det samme behandle enhver anmodning fra en medlemsstat om vurdering af, hvorvidt yderligere tredjelande kan udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan, under hensyntagen til blandt andet en lav EU-dækkende anerkendelsesprocent for ansøgere fra de pågældende lande.

- (19) Udpegelsen af lande som sikre oprindelseslande på EU-plan berører ikke reglen i forordning (EU) 2024/1348, hvorefter medlemsstaterne kun kan anvende begrebet sikkert oprindelsesland, hvis ansøgerne på baggrund af en individuel vurdering ikke kan tilvejebringe elementer, som begrunder, hvorfor begrebet sikkert oprindelsesland ikke finder anvendelse på vedkommende. I den forbindelse bør der lægges særlig vægt på ansøgere, der befinder sig i en særlig situation i disse lande, såsom LGBTIQ-personer, ofre for kønsbaseret vold, menneskerettighedsforkæmpere, religiøse mindretal og journalister.

- (20) Væsentlige ændringer i et tredjeland, der er udpeget som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan, kan i uforholdsmæssig grad påvirke bestemte områder eller grupper af personer i dette land, hvilket kan føre til forskellige beskyttelsesbehov for visse ansøgere fra dette land og nødvendigheden af at beskytte disse ansøgere proceduremæssige garantier. Ved forordning (EU) 2024/1348 indføres muligheden for at udpege et tredjeland som et sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland med undtagelser for bestemte dele af det pågældende tredjelands område eller for klart identificerbare personkategorier. Forordning (EU) 2024/1348 fastsætter også, at Kommissionen skal suspendere udpegelsen af et tredjeland som et sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland på EU-plan ved hjælp af en delegeret retsakt, hvis der sker en væsentlig forværring af situationen i dette land. For at kunne reagere på den situation, hvor et tredjeland, der er udpeget som et sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland på EU-plan, for hele dets område eller for klart identificerbare personkategorier i dette ikke længere opfylder de materielle betingelser for en sådan udpegelse, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1348, bør Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på delvist at suspendere udpegelsen af dette land for så vidt angår bestemte dele af dets område eller klart identificerbare personkategorier i dette land i en periode på seks måneder, hvis det er nødvendigt, hensigtsmæssigt og forholdsmæssigt i betragtning af de betydelige ændringer i dette land, der berører denne del af dets område eller denne personkategori.

Desuden bør Kommissionen senest tre måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt om delvis suspension af udpegelsen af tredjelandet som et sikkert tredjeland eller som et sikkert oprindelsesland på EU-plan forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om at fjerne de dele af landets område eller de personkategorier, som suspensionen finder anvendelse på, fra anvendelsesområdet for dette tredjelandets udpegelse. Hvis en medlemsstat efterfølgende meddeler Kommissionen, at den på grundlag af en begrundet vurdering finder, at dette tredjeland som følge af ændringer i situationen i landet igen opfylder betingelserne i forordning (EU) 2024/1348 for så vidt angår landet som helhed eller bestemte dele af dets område eller klart identificerbare personkategorier i dette tredjeland, bør Kommissionen foreslå at ændre udpegelsen af dette land som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland i overensstemmelse hermed.

- (21) I betragtning af at migrationssituationen hurtigt kan ændre sig, og at der er øget pres som følge af ankomsten af blandede migrationsstrømme med en høj andel af personer med ringe muligheder for at få tildelt international beskyttelse, bør medlemsstaterne med henblik på at fremskynde behandlingen af ansøgninger kunne anvende artikel 42, stk. 1, litra j), og artikel 42, stk. 3, litra e), i forordning (EU) 2024/1348, fra en tidligere dato end den generelle anvendelsesdato for nævnte forordning, forudsat at medlemsstaterne har gennemført de relevante bestemmelser og implementeret de særlige procedurer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU⁷. Dette vil give medlemsstaterne mulighed for at reagere hurtigt og fleksibelt på ændringer i migrationsstrømmene. Eftersom ansøgninger fra sådanne ansøgere sandsynligvis vil være grundløse, vil en hurtig behandling af dem i en fremskyndet procedure eller en grænseprocedure gøre det muligt for asyl- og migrationsmyndighederne at foretage en mere effektiv vurdering af reelt begrundede ansøgninger, træffe hurtigere afgørelser og dermed bidrage til, at asyl- og tilbagesendelsespolitikkerne fungerer bedre og mere troværdigt under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/32/oj>).

- (22) For at tage yderligere hensyn til komplekse og faktiske situationer i tredjelande, der ikke er udpeget som sikre tredjelande eller sikre oprindelseslande på EU-plan, bør medlemsstaterne ved anvendelsen eller indførelsen af lovgivning, der gør det muligt på nationalt plan at udpege sådanne lande, endvidere kunne indføre undtagelser for bestemte dele af sådanne landes område eller klart identificerbare personkategorier, inden forordning (EU) 2024/1348 begynder at finde anvendelse.
- (23) Målene med denne forordning, nemlig på EU-plan at opstille en fælles liste over sikre oprindelseslande og fremskynde anvendelsen af visse bestemmelser i forordning (EU) 2024/1348, kan ikke opfyldes af medlemsstaterne og kan kun nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går nærværende forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland ved skrivelse af 22. juli 2025 meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

- (25) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (26) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (27) I lyset af forordning (EU) 2024/1348 af 12. juni 2026 og med henblik på at skabe retssikkerhed så hurtigt som muligt, bør nærværende forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen.
- (28) Forordning (EU) 2024/1348 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2024/1348 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 60, stk. 4, affattes således:

"4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 74 vedrørende fuld eller delvis suspension af udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland på EU-plan på de betingelser, der er fastlagt i artikel 63."

2) Artikel 61, stk. 1, affattes således:

"1. Tredjelande må kun udpeges som sikre oprindelseslande i overensstemmelse med denne forordning, hvis det på grundlag af de retlige forhold, anvendelsen af retten inden for rammerne af et demokratisk system og den generelle politiske situation kan påvises, at der ikke sker forfølgelse som defineret i artikel 9 i forordning (EU) 2024/1347, og der ikke er nogen reel risiko for alvorlig overlast som defineret i nævnte forordnings artikel 15."

3) I artikel 62 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Tredjelande kan udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan på de betingelser, der er fastsat i artikel 61 og i nærværende artikel."

b) Følgende stykker indsættes efter stk. 1:

"1a. De tredjelande, der er opført i bilag II til denne forordning, udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan.

1b. Et tredjeland, der har fået tildelt status som kandidatland med henblik på tiltrædelse af Unionen, udpeges også som sikkert oprindelsesland på EU-plan, medmindre én eller flere af følgende omstændigheder gør sig gældende:

a) Der er en alvorlig trussel mod en civilpersons liv eller fysiske integritet som følge af vilkårlig vold i forbindelse med international eller intern væbnet konflikt i dette tredjeland.

b) Der er vedtaget restriktive foranstaltninger som omhandlet i femte del, afsnit IV, i TEUF på grundlag af dette tredjelands handlinger, som påvirker de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der er relevante for kriterierne for udpegelsen af et tredjeland som sikkert oprindelsesland som fastsat i denne forordnings artikel 61.

- c) Andelen af afgørelser, hvor den besluttende myndighed har tildelt international beskyttelse til ansøgere fra dette tredjeland – enten dets statsborgere eller personer, der tidligere har haft sædvanligt opholdssted i landet, i tilfælde af statsløse personer – er højere end 20 % af det samlede antal af afgørelser for det pågældende tredjeland, der er truffet af den besluttende myndighed ifølge de seneste tilgængelige årlige EU-dækkende data fra Eurostat.

Hvis en af de omstændigheder, der er omhandlet i første afsnits litra a)-c) gør sig gældende eller ophører med at gøre sig gældende, underretter Kommissionen omgående medlemsstaterne, Europa-Parlamentet og Rådet herom. Er der tale om dette stykkes litra a), indhenter Kommissionen Rådets forudgående godkendelse, inden den underretter medlemsstaterne og Europa-Parlamentet."

- c) Stk. 4 affattes således:

"4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 74 vedrørende fuld eller delvis suspension af udpegelsen af et tredjeland som sikkert oprindelsesland på EU-plan på betingelserne som fastlagt i artikel 63."

4) Artikel 63 affattes således:

"Artikel 63

Suspension og fjernelse af et tredjelandets udpegelse som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan

1. I tilfælde af væsentlige ændringer af situationen i et tredjeland, der er udpeget som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan, foretager Kommissionen en begrundet vurdering af, om dette tredjeland opfylder betingelserne i artikel 59 eller 61, og hvis den finder, at disse betingelser helt eller delvist ikke længere er opfyldt, finder følgende bestemmelser anvendelse:
 - a) Hvis betingelserne i artikel 59 eller 61 ikke længere er opfyldt for bestemte dele af tredjelandets område eller for klart identificerbare personkategorier i dette tredjeland, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 74 med henblik på delvist at suspendere udpegelsen af dette tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan for disse dele af dette tredjelandets område eller disse personkategorier i en periode på seks måneder.

- b) Hvis betingelserne i artikel 59 eller 61 ikke længere er opfyldt for tredjelandet som helhed, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 74 med henblik på fuldt ud at suspendere udpegelsen af dette tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan i en periode på seks måneder.
- 2. Kommissionen evaluerer løbende situationen i det i stk. 1 omhandlede tredjeland under hensyntagen til blandt andet oplysninger fra medlemsstaterne og Asylagenturet vedrørende efterfølgende ændringer i situationen i dette tredjeland.
 - 3. Hvis Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt i overensstemmelse med stk. 1, litra a) eller b), om at suspendere udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan for alle eller bestemte dele af dette tredjlands område eller for alle eller klart identificerbare personkategorier i dette tredjeland, fremsætter den inden for tre måneder fra vedtagelsen af den pågældende delegerede retsakt et forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på at:
 - a) ændre dette tredjlands udpegelse som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan for at fastsætte undtagelser fra udpegelsen for de bestemte dele af området eller for de klart identificerbare personkategorier, der er omfattet af den delegerede retsakt vedtaget i henhold til stk. 1, litra a), eller

- b) fjerne det pågældende tredjeland udpegelse som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan.
4. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et forslag som omhandlet i stk. 3 senest tre måneder efter vedtagelsen af den delegerede retsakt som omhandlet i stk. 1, ophører den delegerede retsakt med at have virkning. Hvis Kommissionen fremsætter et sådant forslag inden for tre måneder af vedtagelsen af den delegerede retsakt som omhandlet i stk. 1, tillægges Kommissionen beføjelser til, på grundlag af en begrundet vurdering, at forlænge gyldigheden af nævnte delegerede retsakt for en periode på seks måneder med mulighed for at forny denne forlængelse yderligere én gang.
 5. Hvis Kommissionens forslag om at fjerne eller ændre udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan ikke vedtages senest 15 måneder efter, at Kommissionen har fremsat forslaget, ophører den fulde eller delvise suspension af udpegelsen af tredjelandet som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan med at have virkning, uden at det dog berører stk. 4."

5) Artikel 64, stk. 2 og 3, affattes således:

- "2. Hvis udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan suspenderes fuldt ud eller delvist ved hjælp af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 63, stk. 1, litra a) eller b), må medlemsstaterne ikke udpege det pågældende land som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på nationalt plan.
3. Hvis udpegelsen af et tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan fjernes eller ændres efter den almindelige lovgivningsprocedure, kan en medlemsstat meddele Kommissionen, at den mener, at landet som følge af ændringer i situationen i dette land igen opfylder de betingelser, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, eller artikel 61.

Meddelelsen skal indeholde en begrundet vurdering af dette tredjelands opfyldelse af betingelserne, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, eller artikel 61, herunder en beskrivelse af de specifikke ændringer i tredjelandets situation, som gør, at landet igen opfylder disse betingelser. Hvis det er relevant, præciserer medlemsstaten i sin meddelelse de bestemte dele af dette tredjelands område eller de klart identificerbare personkategorier i dette tredjeland, som dens vurdering finder anvendelse på.

Efter meddelelsen anmoder Kommissionen Asylagenturet om at give det oplysninger og analyser om situationen i tredjelandet.

Hvis det tredjeland, som medlemsstaten har meddelt Kommissionen, har fået fjernet sin udpegelse som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan i henhold til artikel 63, stk. 3, litra b), må den meddelende medlemsstat kun udpege det tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på nationalt plan, hvis Kommissionen ikke gør indsigelse herimod.

Kommissionens indsigelsesret begrænses til en periode på to år efter datoen, hvor udpegelsen af det pågældende tredjeland som sikkert tredjeland eller sikkert oprindelsesland på EU-plan blev fjernet. Enhver indsigelse fra Kommissionen skal fremsættes senest tre måneder efter datoen for hver af medlemsstatens meddelelser og efter behørig gennemgang af situationen i det pågældende tredjeland under hensyntagen til de betingelser, der er fastsat i artikel 59, stk. 1, og artikel 61.

Hvis Kommissionen mener, at de betingelser, som er fastsat i artikel 59, stk. 1, eller artikel 61, igen er opfyldt med hensyn til alle eller bestemte dele af det pågældende tredjelands område eller alle eller klart identificerbare personkategorier i det tredjeland, der er omfattet af meddelelsen modtaget i henhold til nærværende stykkes første afsnit, kan den fremsætte et forslag om ændring af denne forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på at udpege det pågældende tredjeland som sikkert tredjeland eller som sikkert oprindelsesland på EU-plan for så vidt angår alle eller bestemte dele af det pågældende tredjelands område eller for så vidt angår alle eller klart identificerbare personkategorier, for hvilke disse betingelser er opfyldt."

6) I artikel 78, stk. 2, ændres ordet "bilaget" til "bilag I".

7) Artikel 79 ændres således:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Denne forordnings artikel 59, stk. 2, artikel 61, stk. 2, og artikel 61, stk. 5, litra b), finder dog anvendelse fra den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden] for så vidt angår anvendelsen af begrebet sikkert oprindelsesland i overensstemmelse med artikel 36 og 37 i direktiv 2013/32/EU og begrebet sikkert tredjeland i overensstemmelse med artikel 38 i direktiv 2013/32/EU."

b) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

"En medlemsstat kan anvende denne forordnings artikel 42, stk. 1, litra j), og artikel 42, stk. 3, litra e), som begrundelse for den fremskyndede behandlingsprocedure i overensstemmelse med artikel 31, stk. 8, i direktiv 2013/32/EU eller for den procedure, der gennemføres ved grænsen eller i transitområder i overensstemmelse med artikel 43 i direktiv 2013/32/EU, inden den 12. juni 2026, hvis den har gennemført de relevante bestemmelser og implementeret de særlige procedurer, som er fastsat i nævnte artikler, på nationalt plan inden den ... [datoen for denne ændringsforordnings ikrafttræden]."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. For medlemsstater, der ikke er bundet af direktiv 2013/32/EU, gælder henvisninger dertil i denne artikels stk. 2 og 3 som henvisninger til direktiv 2005/85/EF."

8) Bilaget nummereres som "Bilag I".

9) Teksten i bilaget til nærværende forordning indsættes som bilag II til forordning (EU) 2024/1348.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

"BILAG II

Følgende tredjelande udpeges som sikre oprindelseslande på EU-plan:

Bangladesh

Colombia

Egypten

Indien

Kosovo*

Marokko

Tunesien.

* Denne betegnelse indebærer ingen stillingtagen til Kosovos status, og den er i overensstemmelse med UNSCR 1244/1999 og ICJ's udtalelse om Kosovos uafhængighedserklæring."
